

Ca. 1871

AFSENDER

Constantin Hansen

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Omtalte personer:

Lorenz Frølich
Svend Grundtvig
Kristiane Konstantin-Hansen
Signe Konstantin-Hansen
Sigurd Konstantin-Hansen
Orla Lehmann

Arkivplacering:
Mappe 11 nr. 26

DOKUMENTINDHOLD

Handler om Constantin Hansens syn på at være kunstner og sin glæde ved sit afholdte sølvbryllup.

TRANSSKRIFTION

Kjære Skovgaard!¹

Endelig faaer jeg da fat i Pennen for at udføre mit længe haute Forsæt at skrive til Dig. Jeg har opsat det saalænge at Stemningen er bleven en anden end den var da jeg først [Overstreget: fik] følte Trang til at skrive. Vor korte Sommer er en urolig Tid, Atelieret bliver næsten som et Fængsel, man længes og tragter efter at komme ud i det frie for at nyde det kortvarige skønne Vejr. Det er heldigt for Landskabsmalerne at de netop skulle faae deres studier i den smukkeste Tid. Mit Atelier seer nu saa tomt ud. Jeg har begyndt lidt paa forskellige Ting men det er svært atter at komme i Arbeide og komme i Aanden. Naar man ingen Bestillinger har staaer man let raasvild ligeoverfor den uendelige Virkelighedens, Historiens og Fantasiens Verden Man overvældes og kan ikke vælge. Det kan ikke nytte at interessere sig for et Æmne dersom man er ganske ene om det Det maae være Folkets Interesse som gennem Kunstnerene faaer en forklaret Form

●2●

Kunstneren maa bæres op af Folket, han kan ikke sidde ensomt indelukket i sit Atelier. Tidsaanden vil ikke have et historisk Billede paa sin Væg. Jeg kunde næsten have Lyst til at male Landskaber dersom jeg ikke var saa gammel eller dersom jeg havde Kræfter til at kunne færdes saaledes at jeg kunde opsøge Motiver. De lange trange Tider have tillige gjort mig saa tone og spogfærdig for ikke at sige sløv og mat at jeg maaske neppe turde lade mig henrive af min egen Begeistring, dersom nogen saadan skulde komme over mig. - Siden Orla Lehmans Død er jeg næsten ude af Berørelse med den Kreds som bevæger sig i de aandelige Interesser Det falder ikke engang nogen ind at bestille et Portræt hos mig. Maaske der kunde falde en ny Neergaard fra Himlen ned i Atelieret. Jeg føler endnu baade Lyst og Kræft til arbeide i Stilhed hjemme. At jeg ikke har opnaet en Plads som Lærer i Model Skolen har heller ikke været godt for mig, da den Virksomhed hvorved man kommer i Berørelse med de Unge dog maae have noget velgjørende i Forening med den Bevidsthed at udrette noget i sit Kald. - Ligesom den Bitterhed

●3●

det har fremkaldt hos mig at være udelukket fra mine Jevnaldrendes Stilling har skadet mig.

Men det var nu Grillerne det er fornøieligere at vende den anden side ud, og jeg kan da ikke nægte at jeg er særdeles lykkelig og dette stillede sig saa klart for mig ved Sølvbryllupsfesten, der ligesom har bragt mig Fred og et roligere Overblik. Alle Roserne fra den Dag blomstre nu i Haven og vi mindes jo endnu bestandigt om den Kærlighed som fra saa mange Sider kom os imøde naar vi ser saamange Tegn derpaa smykke vort Hjem. Jeg har ofte længtes efter at bede Dig at bringe mine Hilsen og Tak til dem Du Kjender af de mange Venner i hvis Navn Du bragte os den store gave, ligesom Du selv være takket for Dit trofaste Venskab Det Solskin som i den sidste Tid er faldet paa os, blev ved Sølvbrylluppet til et varigt ufordunklet Solskin som lyser paa vor Vei. –

I gaar fik vi Brev fra min Svorger² i Bangkok, hvorved vi fik at vide, at alle Skibe i Havnen der vare behængte med Flag fra "Top til Kjø!" paa Sølvbryllupsdagen, at alle Danske vare hans Gjæster og at vor Skaal blev drukket med dansk Hurrar!

●4●

I forrige Uge vare vi i Fredensborg og besøgte Svend Grundtvigs³. Jeg og Kristiane⁴ blev der i 2 Dage, men Magdalene tog den første Dags Aften hjem til Huset. Vi traf der Fröhlich⁵ og det glædede mig at han var saa frisk. Desværre ligger hans Kone⁶ syg i England. Der er adskilligt at gjøre i Fredensborg for en [?Landsk after] Vejret var ikke det bedste men dog vare vi meget glade ved Touren. Jeg troer at Fru Grundtvig befinder sig vel i den sunde fredensborgske Luft. Vi have det alle godt, kun længes jeg efter en livlig Virksomhed, jeg er træt af halvt at drive.

Hans Kristian⁷ er nu paa Atlanterhavet, paa Vej til [?Claudix]. Han er flink og fornøjet. Sigurd⁸ er paa Lolland hos Frederiksen paa Baadesgaard hvor han som jeg haaber maler et par Studier efter Naturen. Karl Konstantin⁹ er paa Flinterup ved Slagelse hos en Skolekammerat: Friis. Signe¹⁰ er hos Veis og Maria¹¹ hos Jørgensens, saa vi ere reducerede til faae Personer. Her er intet fornøieligt Nyt det jeg veed Redakteurerne slaaes med Pen og blæk og med bare Næver og truer med Pistoler. Lev nu vel kjære Skovgaard.¹ Hils paa Nysø dersom Du er der. Din hengivneste Const.Hansen.¹²

---

¹ Maler P.C. Skovgaard (1817-1875).

² Dansk konsul og Koffardikaptajn i Bangkok Frederik Carl Christian (1837-1881).

³ Litterat Svend Hersleb Grundtvig (1824-1883). Søn af N.F.S. Grundtvig (1783-1872).

⁴ Kristiane Konstantin-Hansen (1848-1925). Datter af maler Carl Constantin Hansen (1804-1880) og Magdalene Barbara Købke (1825-1898).

⁵ Maler Lorenz Frølich (1820-1908).

⁶ Carolina Charlotta in de Betou (1823-1872). I 1855 gift med maleren Lorenz Frølich (1820-1908).

⁷ Hans Christian Konstantin Hansen (1855-1875). Søn af maler Carl Christian Constantin Hansen (1804-1880) og Magdalene Barbara født Købke (1825 -1898).

⁸ Sigurd Konstantin-Hansen (1850-1938) er søn af guldaldermaleren Carl Christian Constantin-Hansen (1804-1880).

⁹ Karl Kristian Konstantin-Hansen (1860-1934). Søn af maler Carl Christian Constantin Hansen (1804-1880) og Magdalene Barbara født Købke (1825 -1898).

¹⁰ Signe Konstantin- Hansen. Datter af maler Carl Constantin Hansen (1804-1880) og Magdalene Barbara Købke (1825-1898).

¹¹ Marie Magdalene Konstantin Hansen (1861-1952). Datter af maler Carl Constantin Hansen (1804-1880) og Magdalene Barbara Købke (1825-1898).

¹² Maler Carl Christian Constantin Hansen (1804-1880).

Kjære Skovgaard!

Endelig faar jeg da fat i Pennen
for at udføre mit længe haarte For-
sæt at skrive til Dig. Jeg har opsat
det saalænge at Stemmningen er bleven
en anden end den var da jeg først
fik følte Trang til at skrive. Vor
 korte Sommer er en urolig Tid, Ateli-
eret bliver næsten som et Fængsel,
man længes og traagter efter at komme
ud i det fri for at nyde det portuariske
skjønne Vejr. Det er heldigt for Land-
skabsmalerne at de netop skulle
faa deres Studier i den smukkeste
Tid. Mit Atelier ser om saa tomt ud.
Jeg har begyndt lidt paa forskjellige Ting
men det er svært atter at komme i Arbejde
og komme i Haand. Naar man ingen
Bestillinger har staaer man let raad,
"vildt ligesoverfor den uendelige Virkelig-
heds, Historiens og Fantasieus Verden".
Man overvældes og kan ikke følge.
Det kan ikke nytte at interessere sig for et
Omme dersom man er ganske ene om det.
Det maa være Folkets Interesse som
gjennem Kunstneren faaer en forklaret
Form

Kunstnerne maa bære op af Følget, han
kan ikke sidde ensomt indelukket i sit
Studier. Tidsaanden vil ikke have et
historisk Billede paa sin Lag. Og kunde
næsten have Lust til at male Landskaber
dersom jeg ikke var saa gammel eller
dersom jeg havde Kræfter til at kunne
færdes saaledes at jeg kunde opsoge
Notiser. De lauge trænge Tider have
tillige gjort mig saa tam og spaglerig
for ikke at sige døv og stum at jeg maas-
ske neppe turde lade mig henrive af
min egen Begjæring, dersom nogen
saadan Skuld komme over mig. —
Siden Peter Lehmanns Død er jeg næsten
uds af Berørelse med den Høeds som
bevager sig i de aandelige Sætters for
Det falder ikke engang nogen ind at
bestille et Portrait hos mig. Maaske
der kunde faldes en sig Mergaard fra
Hindlen med i Studieret. Jeg føler
endnu baade Lygt og Kross til at arbejde
i Stillehed hjemme. At jeg ikke har
opnaaet en Peads som Læver i Model
Skolen har heller ikke været godt for
mig, da den Uroksomhed hvori man
kommer i Berørelse med de Ulyge dog
maa have meget selvgjorende i Forveien
med den Berørelse at udrette noget
i sit Kald. — Ligesom den Bitterhed

det har fremkaldt hos mig at være udelukket
«Mit fra mine Færdalovendes Stilling»
har skadet mig.
Men det var mig Grillerne det er for-
mørligere at vende den anden Side
ud, og jeg kan da ikke nægte at jeg
er særdeles lykkelig og dette stallede
sig saa klart for mig ved Solbrodernes
festen, der ligesom har bragt mig Fred
og et roligere Overblik. Alts Roseme
fra den Dag blomstre nu i Haven
og vi mindes jo endnu bestandigt om
den Kjærlighed som fra saa mange
Tider kom ad Vaade maas vi saa
saamange Toga der paa smukke vort
Kjens. Jeg har ofte længtes efter at
bede Dig at bringe mine Hilsener og
Tak til dem Der kjender af de man-
ge Venner i hvis Navn Du bragte
as den store Gave, ligesom Du selv
vare takket for Dit trofaste Venuskab
Dit Solskin som i den sidste Tid er
faldet paa os, blev ved Solbrodernes
til et varigt uforsvundet Solskin
som lyser paa vor Vel.
I Gaar fik vi Brev fra min Svoger i
Bangkok hvorom vi fik at vide at
alle Skibe i Haven der vare behængte
med Flag fra Ton til Kiol, paa Solbrod-
dagens Dag, at alle Danske vare hans
Gjæster og at vor Spaal blev drukket
med dansk Hæder.

SHOIMATID-NUSEET
Marts 11 Nr. 25

I forrige Uge vare vi i Fredensborg
og besøgte Lovend Grundtvigs. Jeg og
Kristian blev der i 2 Dage, men
Magdalene tog den første Dags Aften
hjem til Huset. Vi traf der Frøh,
«liche og det glædede mig, at han var
saa frisk. Desværre ligger hans Kone
syg i England. Der er adskilligt at
gøre i Fredensborg for en Landskæfter
Vejret var ikke det bedste men dog vare
vi meget glade ved Touren. Jeg troer
at Fou Grundtvig befinder sig vel i
den sunde Fredensborgske Luft.
Vi have det alle godt, kun Louys jeg
efter en livlig Virksomhed, jeg er træt
af halvt at drive.

Hans Kristian er nu paa Uttauter
havet, paa Vej til Radix. Maw er flink
og fornøjet. Sigurd er paa Lolland
hos Frederiksen paa Baaesgaard
hvor han saa jeg haaber maler et Par
Studier efter Naturen. Karl Konstantin
er paa Flinterup ved Slagelse hos en
Spolekammerat; Friis. Sique er hos
Veis og Maria hos Førgensen, saa vi
ere reducerede til faa Personer.
Her er intet fornøieligt Nøjt det jeg veed.
Bedakteurerne slaes med Pew og Blok
og med bare Næver og truer med Pistoler.
Liv nu vel kjære Spørgaard,
Hils paa Nysø dersom Du exder,
Din hengivneeste (Const.) Hausen.